

Søren Nørgaard har været ret ligegyldig, naar han har indleveret et saadant Brev paa det første det bedste Brevsamlingssted. Men naar man kender de geografiske Forhold derovre, ved man, at han kunde have indleveret Brevet paa Vester Hjermslev Brevsamlingssted, som kun ligger 5 Minutters Gang fra hans Gaard; saa vilde det være gaaet over Brønderslev og Nørresundby. Dette forekom ham imidlertid at være en Omvej. Derfor cyklede han $1\frac{1}{2}$ Mil til Pandrup for at aflevere det i Postvæsenets Hænder, og han havde saa stor Tillid til det kongelige danske Postvæsen, at han mente, at naar dette fik Brevet i Hænde, blev det sikkert besørget. Han har to Døtre — jeg faar vel Lov til at nævne dem ogsaa her — i Pandrup. Han gik ind hos dem, før han afleverede Brevet, og den ene af dem sagde til ham: Maa jeg ikke faa Brevet, saa skal jeg levere det til den kørende Post, naar han Kl. lidt over 6 kommer her forbi. Men det turde Søren Nørgaard ikke — han havde ikke saa stor Tillid til sin Datter, han vilde selv aflevere Brevet i Postvæsenets Hænder. — Alt dette nævner jeg, for at Tingets Medlemmer heraf kunne forstaa, at han ikke har været ligegyldig, men tværtimod har tænkt sig om og ikke har sparet sig Uejlighed, som jeg nu her har skildret.

Med Hensyn til selve Brevsamlingsstedets Modtagelse af Brevet vil jeg gerne give nogle Oplysninger til Supplering af, hvad den ærede Ordfører for 3die Afdeling fremkom med. Jeg har selv været inde paa Brevsamlingsstedet for at tale med Folkene der. Det var Konen, der tog imod Brevet, og det var Kl. 5 Kristi Himmelfartsdag, Brevet blev indleveret. Et Kvarter over 6 kommer Posten kørende forbi og skal have Brevet med til Aabybro Postkontor. Søren Nørgaard havde skrevet uden paa Brevet: Til Sogneraadsformanden for Brovst — og ikke mere. Han kom da i Tanker om, at der manglede en Poststation, nemlig Halvrømmen, og en lille halv Time efter gik han derfor hen for at faa Brevet tilbage. Konen siger, at da var Posten sorteret, og den Post, der skulde leveres til den kørende Post, laa paa den venstre — oppe i Jylland kunde vi sige: den nordlige — Ende af Bordet. Han kommer altsaa og faar Brevet igen, fordi han vil føje „Halvrømmen“ til, han sætter sig ned ved det samme Bord, skriver Postadressen paa og lader saa Brevet blive liggende der 6—8 Tommer til venstre for den Bunke Postsager, som var sor-

teret. Jeg kan ikke forstaa, at dette kan fritage Postvæsenet for Ansvar for Brevets Viderebesørgelse. Den ærede Ordfører bemærkede, at det blev lagt imellem en Del usorteret Post. Men naar Klokken paa det Tidspunkt var $5\frac{1}{2}$, og den kørende Post først kom et Kvarter over 6, var der Tid til at sortere den usorterede Post, som mulig kun har bestaaet af 3—4 Breve — det ved jeg ikke. I alle Tilfælde mener jeg, at det ikke bliver hans Sag at vide, om Brevet skal lægges ind i Bunken, eller det er tilstrækkeligt, at det bliver liggende ved Siden af. Jeg mener derfor, at dette Forhold, at han har bedt om Brevet igen for at tilføje et Ord, ikke kan fritage Postvæsenet for noget Ansvar eller gøre dets Ansvar mindre, end det vilde være i Forvejen. Jeg synes, jeg kan forstaa Søren Nørgaards Tillid, og priser endogsaa, at han siger til sig selv: Naar først Brevet er kommet saa vidt — jeg tør ikke lægge det i Postkassen —, men naar jeg leverer det i et levende, i Postvæsenets Tjeneste staaende Menneskes Hænder, saa er jeg vis paa, at det ogsaa kommer rettidigt frem. Det er den ene Side af Sagen. Jeg kan være enig med baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) i, at det er et Principsspørgsmaal, hvorvidt man kan støtte sig til et saadant Ansvar fra Postvæsenets Side eller ikke.

Men der er en anden Side af Sagen, som jeg ogsaa gerne vilde have Lov til at sige nogle faa Ord om. Jeg har der oppe i Hjørring Amts 5te Valgkreds ikke saa faa Gange mødt Udtalelser, der tyde paa, at der i mange af Vælgerens Tanke arbejder sig lidt af en Mistanke frem. Man tror, at der ligger bevidste Handlinger bag ved dette her, at det ikke blot er et Uheld. Saadan ser jeg nu slet ikke paa det, men jeg vil blot nævne, at i en hel Del Vælgeres Sind og Tanker rundt omkring er der en saadan spirende Mistanke. Kunde det ikke tænkes, siger man, at en eller anden politisk interesseret Person har været inde paa Brevsamlingsstedet i den halv Time à 3 Kvarter, der er gaaet imellem, at Søren Nørgaard var der sidste Gang, og Posten kom, og har skubbet Brevet til Side? Postvæsenet har nemlig ikke gjort Rede for, hvor Brevet har ligget, hvorfor man ikke kunde se det, og hvordan det kom for Dagens Lys igen næste Dag. Der er et lille Tidrum af Brevets Levnedsløb, som man ikke kan følge, men hvor det fører en skjult Tilværelse. Enten der nu er noget om dette eller ikke — og